

Ministerium gjerne privat vilde komme til Kjendskab om, hvad Flertallet af dets politiske Venner i Landstinget og deriblandt de designerede Rigsretsmedlemmer mente om Finantslovsforslaget. Og dette skulle vi lade os blønde af eller stille op som en Autoritet, der skulde have Betydning for vor Stilling som Værn for Folkets grundlovmæssige Ret.

Seg slutter mig til den meget ærede Ordfører i hans Indsigelse imod Christopher Krabbe, Tschernings, S. A. Hansens og Rottwitzs Tilslutning til den Splittergale Theori, der kom frem i sin Tid, og desværre ogsaa i Virkeligheden effektueres. Naar Hr. Krabbe i sin Tid yttrede de bevingede Ord, det vil sige de Ord, som Provisorierne have givet Binger, kan jeg forstaa, at det kunde være for at fremfalde Protesten mod en saa urimelig Opfattelse af Grundloven efter de Bestemmelser, som Grundlovsudkastet indeholdt, og det lykkedes ham ogsaa i en ganske særlig Grad, thi det foranledigede jo Høire til netop at staa op imod denne Opfattelse for at slaa den til Jorden og paavise, hvor grundløs den var. Seg vil, som jeg nævnedes før, indrømme, at efter hele den Maade, hvorpaa Forlængelsen af den midlertidige foreløbige Lov i 1853 skete, og efter hele Folkestemningen og Stemningen i Rigsraadet, og efter som Forsættingsforhandlingerne vare førte, var denne Indsigelse mod Hr. Krabbe berettiget. Men det lykkedes altsaa Hr. Krabbe, og han havde megen Gavn af denne Vending, thi han fik, som Ordføreren bemærkede, Høire til paa en Traad at hævede den usforandrede Opfattelse af dette Punkt ligesaa 1849. De udtalte nemlig ikke alene paa Tro og Love, men de udviklede saa klart som muligt den Anskuelse, at naar Bevillingsmyndigheden blev staaende ligejom i 1849 i den nuværende Forsætning, kunde vel Landstingets forandrede Sammensætning føre til en langsommere Udvikling, en større Udførelse af Kraft for Folkethinget i dets Arbejde for Fremfriddet, men Garantien for Landen i Landets Styrelse laa iøvrigt i Folkethingets første Behandling af Finantsloven, hvorved det fik Hovedindflydelsen paa den, som intet Ministerium kunde gjøre udenom. Dette lykkedes det Hr. Krabbe ved sine Udtalelser at faae almindelig Slaaet fast i Høire. Der er jo ikke Mange af de Gamle tilbage, og af de gamle ledende Mænd i det politiske Liv kun det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, den ærede Ordfører for det nye Høire, vistnok ikke til Fordel for sin Opfattelse nævne Andre end den Digter, som han nys omtalte, men ingen eller saa godt

som ingen af de øvrige Politikere. En Nække af fremtrædende Mænd fra det politiske Liv fra 1849 ere gaaede i Graven. Andre af dem leve endnu, men de have alle været i Forbauselse over, hvad der er sket i de senere Aar med vor Grundlov, og de have ganske vist aldrig kunnet drømme om, at Sligt kunde blive budt os af en Regjering, eller at Folket var saa langt nede, at det ikke alene foreløbig bøiede sig for Magten, men endog saa syntes at ville forliges med saadanne Haandhævere af provisoriske Finantslove. Seg beder undskyldte, at jeg ogsaa har troet at burde hde min Skjærb mod den Driftighed, som det forekommer mig, det er, høirmed ikke et, men flere ærede Medlemmer have kunnet staa op og forsvare, virkelig vove paa at forsvare her i Folkethinget denne Regjerings Handlemaade, og det, hvad der forekommer mig saa mærkværdig drifstigt, endogsaa under Paaberaabelse af gode frisindede Mænds Udtalelser — en feil Paaberaabelse. Dette er nu grundig blevet imødegaaet af den ærede Ordfører, men det forekommer mig, at vi ogsaa fra den Side, som ikke hører til Flertallet her for Tiden, som f. Ex. jeg, der indtager en iagttagende Stilling til Bevægelserne mellem Flertallet og Mindretallet, maa gibe den ærede Ordfører Ret i hans Udtalelser og nedlægge en Indsigelse mod den Maade, hvorpaa man tror at kunne borttale vor simple grundlovmæssige Ret. Thi saa længe man ikke kan bevise, at Ordene i Grundlovens § 49: „Ingen Skatter maa opkræves, før Finantsloven er vedtaget“, betyder akkurat det Samme, som at Skatterne maa opkræves, førend Finantsloven er vedtaget, og at „Ingen Udgifter maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven“, betyder akkurat det Samme, som at alle mulige Udgifter maa afholdes, førend Finantsloven er vedtaget — saa længe man ikke kan bevise det, forekommer det mig, at det er et umuligt Arbejde at føre noget Forsvar for det Regimente, vi have nu. Andet end dette, at naar Folkethinget ikke vil rette sig efter, hvad Hans Majestæts Ministre bestemme, kunne Hans Majestæts Ministre med Hans Majestæts Underkrift gjøre, hvad de ville.

**Scharling:** Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har baade forleden og nu atter i Dag paaberaabt sig en Piece, som af døde Geheimeraad Madvig fort for sin Død ikke offentliggjorde, men privat omfendte til en meget begrændset Kreds af Venner, og han har villet citere den som et Vidnesbyrd foruden de af den ærede Ordfører anførte mod den Opfattelse, der nu gjøres gjældende af Regjeringen og af Høire.